

**UCHWAŁA NR LVI/1143/18
RADY MIASTA KATOWICE**

z dnia 24 maja 2018 r.

w sprawie nadania placowi położonemu na terenie miasta Katowice nazwy "Skwer Hippokratesa"

Na podstawie art. 18 ust. 1 w związku z art. 6 i 7 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2017 r., poz. 1875 z późn. zm.)

**Rada Miasta Katowice
uchwała:**

§ 1. 1. Nadać nazwę "Skwer Hippokratesa" placowi położonemu w Katowicach przy ul. Michała Grażyńskiego w dzielnicy Koszutka.

2. Plac, o którym mowa w ust. 1 usytuowany jest na działce nr 77/26 karta mapy 24 obręb Bogucice-Zawodzie będącej własnością Miasta Katowice. Jego usytuowanie ilustruje szkic sytuacyjny, stanowiący załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

3. Informacja historyczna o patronie placu stanowi załącznik nr 2 do niniejszej uchwały.

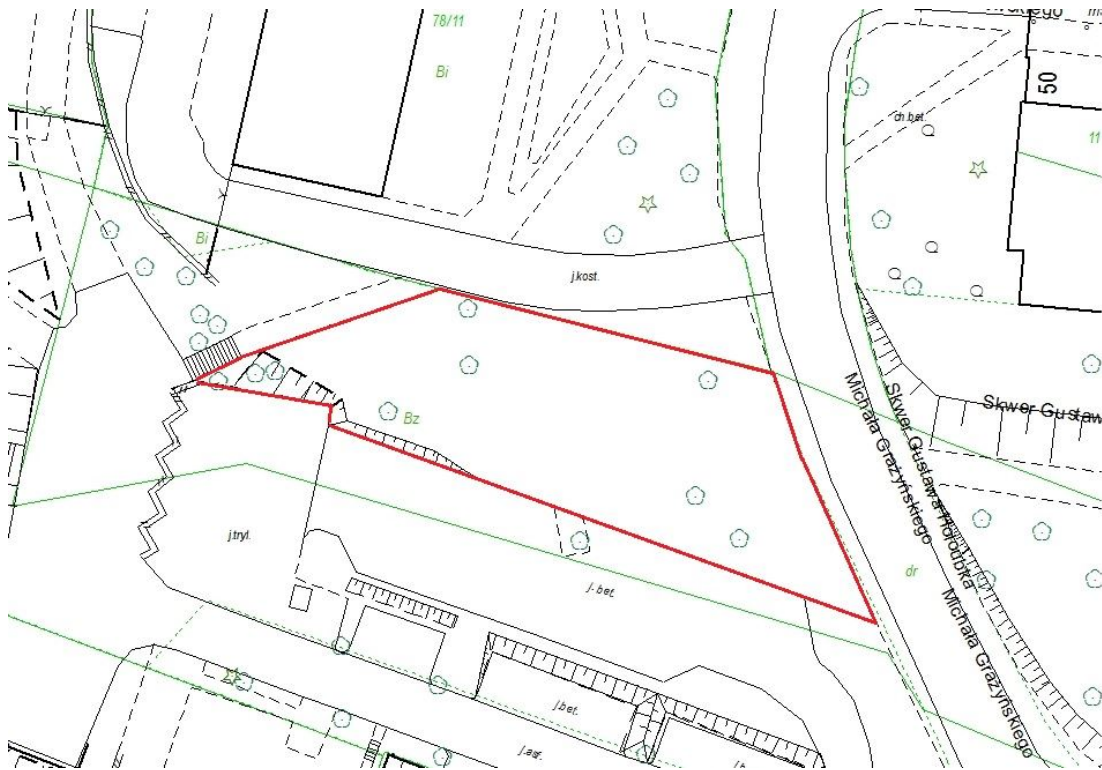
§ 2. Wykonanie uchwały powierzyć Prezydentowi Miasta Katowice.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady Miasta
Katowice

Krystyna Siejna

SKWER HIPPOKRATESA

Hippokrates z Kos – antyczny lekarz grecki, zwany ojcem medycyny i uznawany za twórcę etyki lekarskiej.

Urodził się ok. 460 r. p.n.e na greckiej wyspie Kos. Sztuki lekarskiej uczył się u swego ojca. Wiele podróżował (m. in. po Egipcie i Azji Mniejszej), praktykując medycynę i pogłębiając swoją wiedzę. Hippokrates już za życia zyskał uznanie i sławę. W swych pismach wymieniali go m.in. Sokrates i Platon. Uznaje się że jako pierwszy oparł medycynę na zasadach racjonalnych, takich jak troska o chorego i obserwacja lekarska. Analizował objawy chorobowe, doceniał wpływ na leczenie diety oraz higieny, dostrzegał wpływ klimatu na budowę ciała i stan zdrowia. Stosował m.in. leczenie przy pomocy wód termalnych, błota, gazów, dostrzegał również terapeutyczną rolę światła słonecznego, zimna i ćwiczeń fizycznych. Skonstruował m.in. prototypy buta ortopedycznego, protez kończyn i aparatu do terapii skrzywień kręgosłupa. Opisał także patologię humoralną opartą na istnieniu w organizmie ludzkim czterech cieczy (krew, śluz, żółć, czarna żółć), od których równowagi zależał stan zdrowia. Założenie to stało się podstawą do późniejszego określenia ludzkich typów temperamentu.

W zakresie etyki lekarskiej wyznawał zasadę nieszkodzenia choremu (łac. *primum non nocere*). Uważał że lekarz powinien być bezinteresowny, wyrozumiały, skromny, czysty, uważny, rozumny, zdecydowany w działaniu, wolny od przesądów, praktyczny oraz gotowy do pomocy.

Zmarł ok. 377 r. p.n.e. w greckiej Larysie. Po jego śmierci dokonano zebrania pism jego autorstwa oraz jemu przypisywanych (z których część pochodziła o jego uczniów oraz anonimowych greckich lekarzy), którym nadano wspólną nazwę *Corpus Hippocraticum*. W zbiorze tym znajdują się m.in. *Aforyzmy*, *Prognozy koskie* oraz *Przysięga*, stanowiąca kanon etyki lekarskiej, a także teksty traktujące m.in. o anatomii, patologii, chirurgii oraz położnictwie. Po raz pierwszy wydano je drukiem w XVI wieku we Włoszech.

Opracowano na podstawie materiałów wnioskodawcy